



Kalata



Maart 2012

Nummer 5

Nieuwsbrief diaconaal jongerenproject

Toerusting

De groep deelnemers komt regelmatig bij elkaar om allerlei zaken met elkaar te bespreken. Vaak ging dit over de acties en wat er nog allemaal geregeld moest worden. Nu we de organisatie van de acties hebben kunnen overdragen is er ruimte gekomen voor de toerusting van de deelnemers. Onder leiding van Gijs Vermeulen en Arina van der Voorden zijn we gestart met een reeks toerustings- en teambuildingsavonden. Op deze avonden eten we met elkaar, doen we Bijbelstudie en teambuildingsactiviteiten zoals een spel of een creatieve verwerking. De Bijbelstudie staat in het thema van het discipelschap. Wat kunnen we leren van de leerlingen van Jezus? Welke eigenschappen herkennen we van deze leerlingen in onszelf? Op welke manier kan ik de talenten die in van God gekregen heb op een goede manier inzetten in de groep en in het project? De komende tijd gaan we hier dieper op in.



Deelnemers

Ik zal mezelf even voorstellen, mijn naam is **Sjoerd den Boer** en ik ben 19 jaar. Ik woon in Nieuw-Lekkerland en ben werkzaam bij de Lidl. Mijn hobby's zijn voetballen, computeren en met vrienden naar een kroegje gaan. Ik ben zelf

ook mee geweest naar Bolivia en we hebben met dezelfde groep nog contact gehouden en daardoor doe ik ook met dit project mee. Het mooiste aan het project lijkt mij om samen met de lokale bevolking een school te bouwen en

wat van de cultuur te leren. Wat ik hoop te bereiken is dat de school afgebouwd wordt, zodat de kinderen daar ook beter onderwijs kunnen krijgen.



Ik ben **Ellis Gaal**. Ik ben 19 jaar oud en woon in Nieuw-Lekkerland. Ik doe de opleiding SPH. Ik loop stage in Bleskensgraaf bij Philadelphia, een woonvorm voor verstandelijke en lichamelijke gehandicapten. Ik werk daarnaast ook nog als bezorgster van de medicijnen bij de Planeten Apotheek. Mijn

hobby's zijn marsepeinentaart maken, met vrienden afspreken en breien/haken. Ik ben met dit project in contact gekomen via de club van de kerk. Ik hoorde toen over dit project en het leek mij mooi om mee te gaan. Ik wil graag mee omdat ik hoop dat ik op deze manier iets moois neer kan zetten en ook iets voor de

mensen kan betekenen die het niet zo breed hebben als ons. Het mooiste aan het project lijkt mij het contact met de mensen daar. Ik hoop dat wij door dit project ervoor kunnen zorgen dat er meer onderwijs zal zijn in Malawi. Zodat de mensen daar ook een betere hoop op de toekomst kunnen hebben.

Actie - agenda:

Collecteweek: Van 8-15 april gaan we met collectebussen huis aan huis collecteren.

Autowas-actie: Eens in de twee weken op zaterdag tussen 9:30 en 15:30 (tenzij het vriest). Eerst volgende: **14 april 2012**

Kosten: € 7,50 per auto

Praiseconcert Share: Op 14 april houdt gospelkoor Share een concert in Hardinxveld. Wij staan met een kraam cadeau-artikelen in de hal.

Rommelmart: Op zaterdag 31 maart is de braderie van onze gemeente. Ook wij hebben daar een kraam. Kom gerust een kijkje nemen voor informatie, spelletjes, suikerspinnen en meer!

Eetsmakelijk!

Thea Mawaya - den Ouden woont samen met haar Malawiaanse man en predikant Paul Mawaya in Blantyre, Malawi. Ze hebben 2 zoontjes: Joël (4) en Joshah (1,5) en een pleegdochter: Sibongire (8). Elke maand schrijft zij vanuit Malawi ons een bericht.

De Malawiaanse keuken

“Wat zullen we vandaag weer eens eten?”, “Ik kook niet meer hoor, jullie vinden toch niets lekker”, dat hoor je nogal eens vanuit de Nederlandse keuken, toch? In Malawi hoor ik regelmatig: “Wat kunnen we vandaag eten?”. Iedere dag drie maaltijden met tussendoortjes is hier helemaal niet zo vanzelfsprekend. Men werkt met man (lees:meestal vrouw) en macht (lees: man die anderen inhuurt om te arbeiden) om de harde, droge aarde te bewerken om maïs te verbouwen. Niet voor de koeien, zoals in Nederland, maar voor eigen gebruik. Nsima is de dagelijkse kost, gemalen maïskorrels aarvan een soort stevige puree wordt gemaakt. Er gaat geen zout bij tijdens het koken, dus zit er zo geen smaak aan. Daarom wordt het gegeten met andijvie, spinazie met ei, gebraden kip, bonen, gedroogde visjes en geit (als er feest is). De mensen in de dorpen staan voor dag en dauw op om het land te bewerken. Komt men rond 11 uur thuis (men meet de tijd af aan de hitte van de zon), dan wordt er eerst thee met gekookte zoete aardappel gemaakt. Men zit tijdens het drinken op de grond, met gestrekte benen. Zo rust je beter uit dan op een stoel, die er overigens vaak niet eens is. Ondertussen wordt er buiten een vuurtje aangemaakt om nsima te koken. Sommige mensen hebben een apart klein hutje naast het huis, de keuken. In de meeste gevallen wordt er gewoon buiten op een houtskoolbrander gekookt, of onder het afdakje van het huis als het regent. De eerste jaren dat ik hier was, at ik ook nsima bij mensen in het dorp. Als je in Rome bent, doe je wat de Romeinen doen, dus zat ik ook buiten op de grond en at met mijn handen, uit een nostalgisch zinken bord, nsima met bonen en witte kool. Nieuwsgierige kinderen liepen voorbij en zeiden tegen elkaar: “Ieee, mzungu akudya ngati munthu!” (Hé, die blanke eet zoals een mens (Malawiaan). Overigens komen we aan vitaminen niet te kort: papaja, ananas, banaan, aardbei, avocado, mango en mandarijn, het is allemaal te verkrijgen in het arme hart van Afrika.

Delicatesse: geroosterde muis of sprinkhaan!

Nsima



**DIACONAAAL
JONGEREN
PROJECT .NL**

Wij vragen uw gebed voor de volgende zaken:

- Thea Mawaya, haar man ds. Paul Mawaya en hun kinderen.
- De honger in Malawi
- De werkgroep en deelnemers van het project.
- Dankgebed voor alle welvaart in ons leven.